

גיטין כב

עניין: למען יעמדו ימים רבים – נבואת ירמיה

ירמיה פרק ל"ב

רד"ק ירמיה לב, יז

בארץ ואם תנתן העיר ביד הכשדים אתה ידעת וחשב ירמיהו כי אולי שב אפו מהם מרוב חסדיו וזכר להם חסדי אבות הראשונים לפיכך אמר עושה חסד לאלפים שאם לא כן למה אמר שיקנה השרה והעיר קרובה להכבש וזהו ענין תפלתו:

מלבי"ם ירמיה לב, כו

את השרה בכסף למה לי הקנין הזה הלא העיר נתנה ביד הכשדים, וממ"נ אם דעתך שתהיה עוד הארץ מיושבת למה נתנה ביד הכשדים שהם דברים סותרים א"ע? (כו) הנה אני ה'

החֲתוּם וְאֵת סֵפֶר הַגְּלוּי הַזֶּה וּנְתַתֶּם בְּכַל־חֶרֶשׁ לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה עֲבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנוּ בְּתִים וּשְׂדוֹת וּכְרָמִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: וְאֲתַפְּלֵל אֶל־יְהוָה אַחֲרַי תְּתֵי אֶת־

מִלְךְ־בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבִרְעָב וּבְדַבָּר: הֲנִי מִקְבָּעִם מִכָּל־הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִם שָׁם בְּאֶפְרַי וּבְחַמְתִּי וּבְקֶצֶף גְּדוֹל וְהַשְׁבֵּתִים אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְהַשְׁבֵּתִים לְבִטָּח: וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם

נַפְשֵׁי: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הִבְאַתִּי אֶל־הָעַם הַזֶּה אֵת כָּל־הָרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר עֲלֵיהֶם: וּנְקַנְהָ הַשְּׂדֵה בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲתֶם אֹמְרִים שִׁמְמָה הִיא מֵאִין אִדָּם וּבִהֲמָה נִתְּנָה בְּיַד הַכְּשָׁדִים: שְׂדוֹת בְּכֶסֶף יִקְנוּ וְכֹתוֹב בְּסֵפֶר וְחֲתוּם וְהָעֵד עֵדִים בְּאֶרֶץ בְּנִימָן וּבְסֹבִיבֵי יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי הַהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב כִּי־אָשִׁיב אֶת־שְׁבוֹתֶם נְאֻם־יְהוָה: וְהִי דְבַר־

גמ' יומא סט :

משה אמר ^ט האל הגדול הגבור והנורא אתא ירמיה ואמר נכרים מקרקרין ^ט בהיכלו איה נוראותיו לא אמר נורא אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו לא אמר גבור אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא ^י גבורת גבורתו שכובש את ^י יצרו' שנותן אך אפים לרשעים ואלו הן נוראותיו שאלמלא מוראו של הקב"ה היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות ורבנן היכי עבדי הכי ועקרי תקנתא דתקין משה אמר רבי ^ט